

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

Hoogfeest H. Drie-eenheid, 4 juni 2023

Inleiding

In de afgelopen weken en maanden hebben we in de kerk alle mysteries van Jezus' leven herdacht en gevierd. Van Kerstmis tot Pasen en van Pasen weer 50 dagen tot Pinksteren, het feest dat wij vorige week zondag gevierd hebben. We overdachten met de geboorte van Jezus Gods wonen onder ons mensen, we luisterden naar Jezus' prediking, we vierden opnieuw zijn dood en verrijzenis, zijn terugkeer naar de Vader, en de zending van zijn Geest. En dan vandaag, als een soort samenvatting van alles, het feest van de Heilige Drie-eenheid.

Evangelie: Johannes 3, 16-18

In die tijd zei Jezus tot Nikodemus: Zozeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.

Ter overweging

'Eén God in drie personen', leerden de mensen vroeger in de catechismus.

De ouderen onder ons weten nog wel hoe dat vraag en antwoordspel van de oude catechismus was.

'Is ieder van deze drie personen werkelijk God?,' was zo'n vraag. En het antwoord: 'Ja, ieder van deze drie personen is werkelijk God: de Vader is God, de Zoon is God en de heilige Geest is God.'

En zo probeerden we de grootheid van God een beetje te pakken te krijgen.

Al eeuwen proberen mensen de grootheid van God onder woorden te brengen.

Er zijn zelfs grote ruzies over gemaakt.

Één vraag werd steeds dringender wie Jezus was: was Hij God of niet? Maar er kan toch maar één God zijn? Dat was ook het joodse gedachtegoed in het Oude Testament: God is één.

Daarom werden er hele concilies over gehouden over de vraag of Jezus nu waarlijk mens was óf waarlijk God of toch maar waarlijk mens én waarlijk God.

Uiteindelijk is het geworden: Jezus die waarlijk mens is én waarlijk God. Een kerkgeleerde komt dan op het idee om te spreken van een God in drie personen. En

dat is misschien verwarrend want met het woord 'persoon' wordt niet bedoeld wat wij onder persoon verstaan, als een zelfstandig optredend wezen met een eigen ik, en dus met een eigen wil en verstand. In de Drie-eenheid gaat het niet om drie personen met elk een eigen Ik. Het Latijnse woord voor persoon betekende oorspronkelijk 'masker' of 'rol'. De Drie-eenheid gaat daarom niet over God die bestaat uit drie afzonderlijke personen met een eigen ik, maar over drie bijzondere kenmerken van Gods éne Ik, over de bijzondere aard van Gods karakter.

Wanneer we in kijken wat we over de Drie-ene God vinden in de Bijbel, dan zul je daar in het Oude testament niets over vinden. Wel lezen we over het volk Israël dat streng monotheïstisch was in een omgeving waarin men meerdere goden diende. Toch valt het op dat zij God niet zagen als een God op zichzelf, als een eenzame God die hoog boven de mensen troonde, een God die onbewogen en onaanraakbaar was. Israël zag zijn God altijd in dialoog: met de wereld, met de mensen, met het volk met wie Hij een verbond sloot.

In een ander verhaal komt naar voren dat God een bevrijdende God is: het verhaal van de bevrijding van het volk uit Egypte. God is een bevrijdende God, die de mensen die Hij geschapen heeft liefheeft en niet aan hun lot overlaat.

In het Nieuwe Testament krijgen we een beeld van God aangereikt in de persoon van Jezus. Jezus die vanaf het begin van zijn optreden laat merken dat Hij een bijzondere band heeft met God die Hij zijn Vader noemt. Door Jezus werd ons nog duidelijker wie God is.

Van de Geest zijn er teksten te vinden in zowel het Oude als Nieuwe Testament.

De Geest is vanaf het begin bij God. Zo staat er in Genesis: 'In den beginne zweefde Gods Geest over de wateren...'. Ook de Geest duidt erop dat God zichzelf wil meedelen en leven wil schenken.

Zo staat er bijvoorbeeld in psalm 104: 'Zendt Gij uw Geest, dan komt er weer leven, dan maakt Gij uw schepping weer nieuw'.

De Geest die neerdaalt wanneer Jezus gedoopt wordt, de Geest die Hem daarna de woestijn indreef. Deze Geest is het, die Jezus aan zijn leerlingen belooft. De komst van die Geest hebben we vorige week met Pinksteren gevierd.

In de jonge christenkerk werd daarom in de gebeden, liederen en teksten al gesproken over de bijzondere band tussen God, Jezus en de Geest. En die gedachten zijn meegenomen bij de concilies waar men zich afvroeg of Jezus nu God of mens was, of beide.

De Drie-eenheid gaat niet over God die bestaat uit drie afzonderlijke personen met een eigen ik, maar over drie bijzondere kenmerken van Gods éne Ik, over de bijzondere aard van Gods karakter.

Je kunt het ook drie openbaringen van God noemen. De eerste is die van God als Vader en Schepper. Als Schepper heeft God de wereld gemaakt, een wereld die Hij van dag tot dag in stand houdt en draagt als een Vader, als een Moeder.

De tweede openbaring is God als Zoon, die we zien verschijnen in Jezus Christus. De Zoon die ons, door hoe Hij leefde en handelde, heeft laten zien hoe God is: een liefhebbende, barmhartige God die naar ons omziet. Die ons daarmee de weg wijst naar God.

En als laatste openbaring: God als de heilige Geest. Zijn directe nabijheid door de Geest. De Geest die inspireert en stimuleert om in liefde en vrede met elkaar om te gaan. De werking van de Geest is heel breed en niet in een paar woorden te vatten. De Geest komt vooral naar voren in hoe mensen uiteindelijk leven en handelen.

De Drie-eenheid; Vader, Zoon en heilige Geest, stuk voor stuk beelden die vandaag de dag nog actueel zijn: wij zijn door God geschapen, God die als een Vader, als een Moeder naar ons blijft omzien, die ons liefheeft, die ons nabij blijft, ook door de Geest. Die door zijn komst naar onze wereld als Zoon ons zo de weg blijft wijzen naar Hem.

Dat deze drie openbaringen, dat deze drie bijzondere kenmerken van God voor ons herkenbaar en voelbaar mogen zijn in ons eigen leven.

Gebed

Dank u, God, dat ik mag leven en liefhebben;
dat ik U ‘Vader’ mag noemen;
dat Gij mij geschapen hebt naar uw beeld.
Gij hebt mij de vrijheid geschonken
om zelf mijn leven uit te bouwen
en zo de schepping te helpen voltooien.

Dank U, God, dat Gij mij in Jezus tegemoet komt.
Gij weet wat het inhoudt:
dromen van liefde en botsen op het kwaad,
bij momenten mij door U verlaten te voelen
en toch blijven geloven dat Gij mij nabij zijt.

Dank u, God, Geest van liefde en heiligheid,
Geest van wijsheid en verstand,
Gij bezielt mij met uw gloed,
Gij maakt mij zacht en mild,
Gij begeestert mijn broos geloof
en mijn kwetsbare liefde.

U, ‘Vader, Zoon en heilige Geest’

brenge wij hulde

in de gemeenschap van uw Kerk.

U, Heer, zij lof gebracht in alle eeuwigheid. Amen.

Verhaal van Augustinus

Heel lang geleden leefde er een grote geleerde. Hij kende de hele bijbel en dacht veel na over God. Maar één ding begreep Hij niet. Hij had in de bijbel gelezen dat God uit drie personen bestond: Vader, Zoon en Heilige Geest. En toch bestaat er maar één God. Dat begreep hij niet. Jarenlang liep hij daarover te piekeren.

Op een dag was het mooi weer. Augustinus dacht: "Laat ik vandaag maar eens een wandeling langs het strand gaan maken. Aan het strand zie je de oneindig grote zee. Aan het strand kun je goed aan de oneindig grote God denken die zee en land gemaakt heeft." Zo ging hij naar het strand. Al wandelend dacht hij weer aan het grote geheim van God.

Toen zag hij in de verte opeens een jongetje. Het jongetje had een klein kuiltje in het zand gegraven. En met een emmertje liep hij naar de zee. Hij schepte zijn emmer vol water en liep terug naar zijn kuiltje. Dan goot hij de emmer daarin leeg en liep weer terug naar de zee. Terwijl Augustinus dichterbij kwam bleef het jongetje maar heen en weer lopen om water te halen.

Toen Augustinus bij het jongetje gekomen was bleef hij verwonderd staan kijken. ‘Wat doe jij nu?’ vroeg hij aan het jongetje. ‘Ik ben de zee aan het leegscheppen’, antwoordde het jongetje. ‘Ik ga de zee in mijn kuiltje scheppen’. Augustinus begon heel hard te lachen. ‘Maar dat kan toch niet’, riep hij uit. ‘Die grote zee past toch nooit in jouw kleine kuiltje. Dat kuiltje is te klein om de zee te bevatten’.

Het jongetje goot zijn emmer leeg en keek op. Hij zei: ‘U bent de grote geleerde Augustinus hè? U denkt na over God. U wilt begrijpen dat Hij Vader, Zoon en Geest is en toch één God. God is net als de grote zee. En uw verstand als een klein kuiltje in het zand. Hoe kan die kleine mens nu die Grote God helemaal begrijpen. Dat kan toch ook niet? Ons verstand is te klein om God te bevatten’.

Augustinus stond perplex. Met verbaasde ogen staarde hij voor zich uit. Toen hij weer opkeek was het jongetje verdwenen.

Mededelingen

Volgende week zondag, 11 juni, is het feest van het Heilig Sacrament. Als parochie vieren we dit gezamenlijk in Bakhuizen om 10.00 uur, m.m.v. muziekvereniging Euphonia. Bij goed weer vieren we buiten op de begraafplaats, alwaar we ook een processie gaan houden. Na afloop is er koffie/thee.

We wensen u alle goeds en een fijn weekend toe
Het pastoresteam

Voor de kinderen

Vandaag vieren we de heilige Drie-eenheid. Als je een kruisteken maakt dan zeg je: in de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. God is God maar wordt hier met drie namen genoemd. Toch is God één geheel.

God is op verschillende manieren in het leven van mensen aanwezig: als de barmhartige Vader die ons geschapen heeft, als zijn Zoon Jezus die op aarde kwam om de mensen Gods liefde te laten zien, en als heilige Geest die ons de weg wijst en helpt om goed te leven zoals God dat graag wil.

- Print de kaarsen op 120 grams wil, geel of oranje papier.
- Dit werkje laat zien hoe de drie personen van de Heilige Drie-Eenheid met elkaar verbonden zijn tot Eén God:
- Knip de drie kaarsen uit, maar niet los van elkaar!
- Vouw ze om de grenslijnen naar elkaar toe tot een driehoekige zuil.
- Zo ontstaan er één kaars, die toch uit drie delen bestaat.
- U kunt ervoor kiezen om de vlammetjes bovenaan tegen elkaar te plakken tot één vlam, maar dan kan hij niet meer los;

Het geeft beter de betekenis weer, wanneer er niets wordt vastgeplakt en je dus telkens opnieuw kunt zien hoe de drie delen samen één vormen. Je kunt ze zelfs helemaal plat op elkaar leggen tot een platte kaars.

werkje VP695 bladzijde 1 van 1

